

“Başka bir şey Azra Kohen... Başka bir enerji... Başka bir kafa... Başka bir bakış açısı... İleri, çok ileri... Bilgili, donanımlı, hızlı, zeki... Fışek gibi bir kadın... Resmen nehirler gibi akıyor, çağlıyor... Ağzımız açık kalıyor! O bilgi âşığı bir öğrenci, o bir modern zaman filozofu...”

—Ayşe Arman

“Okuduğum en etkileyici kitaplardan biri bu seri. Sağlam bir kurgusu var. Olayların peşine takıyor sizi, bırakamıyorsunuz. Her birkaç sayfada bir... ve öğrendiğin gerçek bilimsel araştırmalara dayanan... ve popüler olmayan bilgiler... değişim yaratıyor... Azra, yaşam enerjisini bütün renkleriyle yansıtan ışıklı bir kişilik, çok etkileyici.”

—Güneri Cıvaoğlu

“Bir yayıncılık fenomeni... Yüksek enerjili, hiperaktif ve meraklı.”

—Gülenay Börekçi

“Gerçekten bizi tokatlayan, bizi sarsan, içimizde güzel duygular uyandıran ve düşünmemizi sağlayan önemli bir yazar. Fi, Çi, Pi okuyanı değiştiren yenileyen bir seri, Aeden ise acayip bir hikaye, herkesin mutlaka okuması gereken bir kitap!”

—Doğa Rutkay

“Eşsiz bir hikaye ile yola çıkarak, Türkiye’de en çok satan kitaplarının yazarının bir kadın olması kesinlikle gurur verici. Azra Kohen bilgilendiriyor, öğretiyor, aydınlatıyor!”

—Sanem Ohtar, KAGİDER Başkanı

“Kelimelerindeki parıltılar bende mutluluk oldu, ümit oldu, kilitlediğim ne varsa serbest bırakmayı istedim. Damarlarıma zerk edilen duyguyu fark ettim. Daha kana karışmamış olabilir ama yüreğime doğru gelen akışı hissedebiliyorum. Merakın ışıltısını, sorunun değeri hatırlatan kadın: Azra Kohen.”

—İpek Kigan, Hillsider Magazine

“Hayata farklı bir çerçeveden bakabilen, edindiği bilgileri müthiş bir kurguyla harmanlayarak kitaplarını okutan bir kadın.”

—Klivya Armağanlıyan, Paros Dergisi

“Azra Kohen kaleminin tüm kuvvetiyle hayatımızı altüst edip bizi kendimize getiriyor.”

—Ayşe Berna Erten, *Original*

“Kitaplarıyla akıllara kazınan, insanlara farkındalık kazandıran ve yaşadığı çevreye son derece duyarlı.”

—Gülçün İşler Fırat, *Şamdan*

“Azra Kohen bize öyle bir kötülük yaptı ki hazırlıklı olun! Onun kitaplarını okuduktan sonra hiçbir kitap size aynı keyfi vermeyecek.”

—Ankara Kitap Kulübü

“Yazdığı her kelime ile fark yaratıyor Azra Koben! Azra'nın söyledikleri gerçekten gönüllere ulaşıyor. Seri okuyanı silkeliyor, kendine getiriyor. Yeniden doğuş yolculuğu gibi.”

—Dr. Fatoş Karahasan

“Fi-Çi-Pi üçlemesiyle yeri yerinden oynattı adeta. Öyle bir yazıyı ki gerçek de onun yazdıklarında, kurgu da, geçmiş de onda, gelecek de. Toplumsal meselelere farklı bakış açısı, duruşu, tavrı, kısacası her şeyiyle farklı. Kitaplarını okumalısınız.”

—Buket Aydın, *Milliyet*

“Okuyanlar okumayanlara öneriyor... Fi felsefi cümlelerle örülmüş kocaman etkili bir kitap! Bazı kitaplar vardır ve onları okuma zamanı... Fi de hayatınızda bir açılıma ihtiyacınız varsa elinizden düşüremeyeceğiniz çok etkileyici bir kitap...”

—Sonat Bahar, *Sabah Kitap*

“Her defasında onun bir sonraki kitabını heyecanla bekleyen biri olarak kitaplarına ve ona hayran kalmamak elde değil!”

—Ahmet Arslaner, *Megalife*

“Çok şaşırtan, harekete geçiren, hiç bitmesin dedirten bir seri bu. Kitap bitmesin diye kendinize kota koyarak okuyorsunuz ve bittiğinizde hayata bakışınız tamamen değişiyor, daha bir güzelleşiyor. Fark yatıyor her cümlesiyle.”

—Tamara Pur, *Şalom*

“Peşinden koştuğu farkındalığa ulaşan Azra Kohen geniş kitleler tarafından baş tacı edilmiş bir isim. Edebiyat dünyasının yeni fenomeni!”

—Dilara Tahmaz, *Bugün*

“Birçok yeteneği var, on parmağında on marifeti olan bir cevher Azra Kohen. Bir aşk romanı gibi başlayan kitap ilerleyen sayfalarda kedimize ayna tutmamızı sağlıyor. Gerçekten de son zamanlarda okuduğum en iyi kitap!”

—Edda Sönmez, *Sözcü*

“Okuyanı etkisine öyle bir alıyor ki dünyanız, kitabı okuduğunuz süre boyunca Azra Kohen’in yarattığı evrene dönüşüyor. Klişelere kaçtığı anlarda bile aslında iyi ve de doğru bir klişenin hiçbir zaman zararlı olmadığını gözler önüne seriyor. Sizi koca bir labirentin içine çekip tüm önyargılarınızı sıfırlayana, maddiyatı tamamen kenara atmadan maneviyata bakana ve kendinize dönene kadar size çıkış yoluna dair en ufak bir ipucu vermiyor.”

—Cansu Uras, *Ranini TV*

“Harekete geçmemiz için öyküsünün içine gizlediği bir kılavuz sunuyor... satır aralarına gizlenmiş detayları görebilenler bunun bir farkındalık kitabı olduğunu anlayacak.”

—Yaprak Çetinkaya, *Pozitif*

EVEREST

1765

tamadres.com

AKILAH
AZRA KOHEN

Çi
x

§

Yayın No 1765
Türkçe Edebiyat 692

Çi
Azra Kohen

Kapak tasarımı: Everest Grafik
Sayfa tasarımı: M. Aslıhan Özçelik

© 2018, Azra Kohen
© 2018, bu kitabın tüm yayın hakları
Everest Yayınları'na aittir.

1. Basım: Temmuz 2018

ISBN: 978 - 605 - 185 - 281 - 2
Sertifika No: 10905

Baskı ve Cilt: Melisa Matbaacılık
Matbaa Sertifika No: 12088
Çiftehavuzlar Yolu Acar Sanayi Sitesi No: 8
Bayrampaşa/İstanbul
Tel: (0212) 674 97 23 Faks: (0212) 674 97 29

EVEREST YAYINLARI

Ticarethane Sokak No: 15 Cağaloğlu/İSTANBUL
Tel: (0212) 513 34 20-21 Faks: (0212) 512 33 76
e-posta: info@everestyayinlari.com
www.everestyayinlari.com
www.twitter.com/everestkitap
www.facebook.com/everestyayinlari
www.instagram.com/everestyayinlari

Everest, Alfa Yayınları'nın tescilli markasıdır.

Çİ

χ

tamadres.com

DUR!

Fi'yi okumadıysan **SAKIN** başlama!
Anlayamaz, kaybolursun bu sayfadan sonrasında.

Önce **Fi**, sonra **Çi**.

tamadres.com

*Bir tek kiŒiye duyulan aŒktan
daha acımasız bir Œey var mıdır?*

tamadres.com

Eşim Sadok;

Kutuplaşmış saçmalıklar evreninde, bu agresif düalitenin tam göbeğinde, ancak bir mucizeyle var olabilecek kadar nadir, her koşulda hayatta kalabilecek kadar güçlü, beni bile şaşırtabilecek kadar akıllı ve her an bende sevgi uyandırabilecek kadar eşsiz bir varlıksın sen. Ben ancak, olduğun her şey için minnettar olmaya devam ediyorum. Senden seri üretime geçmek dünyanın kurtuluşu için sanırım tek çare!

Oğlum Baruh;

Verdiğin ilhamın yüceliğinde boynum resmen kıldan ince. Savaşların savaşılarak kazanılmayacağını bana öğrettiğin için, doğduğun andan itibaren beni eğittiğin için, bu kadar anlayışlı ve sağlam olabildiğin için hayata şükürler olsun! Kendin gibi tertemiz varlıklarla yaşayabileceğin bir dünya için elimden geleni yapacağıma söz veriyorum.

Kendisi olabilme cesareti gösterebildiği için Nathalie'ye,
Kalbinin temizliğini hep koruyabildiği için Hülya'ya,
Böylesine gerçek olabildikleri için Hatice ve Onur'a,
Beni toprakladığı için Dileke,
Zekâsı için Raşel'e,
Derin dostluğu için Tülay'a,
İşinin ehli olduğu için Zeynep'e,
KK'ler için Aşşedül ve Korhan'a,
Cuma akşamları için Pur ailesinin tüm fertlerine,
Her yer Şakran her yer bizim için Gizem ve Mete'ye,
Görevini çok iyi yapıp beni özgürleştirdiği için Zübeyde'ye, ve
benim kadar yansıdığı için 19 arkadaşşıma teşekkür ederim.

Varlığınız fark yarattı, mutluluk verdi.

Sabrın için minnettarım.

Bilgisayarımın bir köşesinde, bürokrasi hapisanesinde bekleyen Çi'yi sana ulaştırabilmek için vazgeçmemecesine savaştığımı ve seninle kurduğum bu bağın, senin varlığının, benim için çok değerli olduğunu bilmelisin. Aynı kaynaktan geldiklerimizle buluşmanın, hayatı değil sistemi yaşadığımızı anlamanın, bir parazit gibi tükettiğimiz bu gezegende kurulmuş bu lanetli sistemi aşmanın, gerekeni yapmak için uyanmanın zamanı yakın.

Aynı anda yan yana var olmamız hepimizin aynı gezegende yaşadığı anlamına gelmiyor maalesef. Tekâmüllerimiz farklı. Dip dibe olmamıza rağmen aynı anda, farklı boyutlarda, hatta farklı gezegenlerde, bambaşka deneyimlerde olabiliriz. Çi, ölmek için doğduğunu unutmadan bu gezegende hiçbir şeyin hiç kimseye ait olamayacağını anlayan, sahip olduklarının değil analizini yapabildiği deneyimlerin gerçek zenginlik olduğunu bilerek yaşayıp kendi potansiyelinin savaşçısı olabilme cesareti gösterenlere adanmıştır.

Çi'nin satır aralarında pusuya yatmış anlamların sana ulaşması dileğiyle kocaman sarılıyorum sana, kendimden bir parçayı kucaklarcasına.

Beynimizi bilgiyle yıkamanın zamanı geldi.

1. BÖLÜM

Hayat hepimizden daha akıllı.

1. Deniz...

Köye geldiğinden beri bu tarlayı üçüncü temizlemesiydi, köklerine dikkat etmeden kopardığı yabancı otların bir hafta içinde aynı yerde yine biteceğini biliyordu artık. Yalın ayak çalışmaktan kurumuş, çatlamış çıplak ayaklarına baktı, ne kadar köksüzdü. Bildiği hayattan geriye hiçbir şey kalmamıştı, var olmasına neden olan her şey yok olmuş, artık sadece anlamsızlık vardı.

Hissettiği duyguya isim takamıyordu. Buraya geldikten aylar sonra, durumuna teşhis koyabilecek ayıklığa ancak gelebilmişti. Ayıklığını kaybetmesi ilk defa uyuşturucudan değildi. Bu sefer önce ruhunu, sonra bedenini ele geçiren bu şey, vücudunun ürettiği bu şey, herhangi bir uyuşturucudan bile daha güçlü, daha uzun etkili bir kimyasaldı: Acı.

Duru'nun, Can Manay'ın helikopterinden inişini gördüğü o televizyon mağazasının vitrininde Can Manay'ın Duru'yu kol-

larına alıp öptüğü o anda doğmuştu bu acı ve arsızca içinde ne duygu varsa yutmuş, şimdi kocaman olmuştu. Öyle büyüktü ki sanki Deniz'in evreniydi. Artık, ancak acının içinde var olabilen biriydi o. Ruhu ağrıyordu.

Ülkenin güneybatısında bir köyde, karın tokluğuna çalışan, önüne konulursa yiyen, konulmazsa sormayan, işi olmadığında dalıp dalıp giden, şaşılacak kadar az uyuyan, uzun boylu, geniş omuzlu, suratındaki kıllardan yakışıklılığı pek bilinmese de gözlerinin güzelliği köylüler arasında dillendirilmiş bir işçiden başka bir şey değildi artık. Dikkatle çektiği o yabani otlar gibi, dikkatle çekilip çıkarılmıştı kendi toprağından.

Şehirden ayrılışı, daha doğrusu kovulması tam bir insanlık dramıydı aslında ama Deniz o kadar yaralıydı ki kendi dramını kavrayabilecek algısı bile kalmamıştı. Duru'yu aramakla geçen 29 saatte dört ayrı karakola gitmiş, Can Manay dahil tanıdığı herkesten yardım istemiş, Can Manay'a ulaşamamasından şüphelenmeden Duru'yu her yerde aramıştı. 29 saat boyunca içinde hissettiği azap, dördüncü kez gittiği karakoldan çıkışta, önünden geçtiği bir elektronik mağazasının satılık televizyonlarından bazılarında Duru'yu görene kadar kendi çaresizliğine çare bulabileceğini sanmıştı. O mağazin programının görüntüleri, Duru'yu nihayet bulmanın hissiyle çaresizliğini bir an dindirmiş, sonraysa ruhunu parçalamıştı. Hissedilen çaresizliğin ruhu parçalayan bir umutsuzluğa dönüşmesi var olan tüm anlamları yok ederken damarlarındaki kan acıyla beslenmeye başlamıştı. Kendi uydusu tarafından parçalanmış bir gezegendi o, hayat yoktu ama hâlâ yörüngedeydi. O an artık acı yok, sadece anlamsızlık vardı.

Duru nasıl yapmıştı böyle bir şeyi? Neden? Niye?

Oraya nasıl gittiğini, içeri nasıl girdiğini bilmiyordu ama Can Manay'ın ofisinde etrafa saldırdığını hatırlıyordu. Kısırcağlığın değil, hayal kırıklığının saldırışydı bu. Belki de ölebilirdi, Can Manay'ın "ricasıyla" alındığı karakoldun o hücrelerinde geçen üç gün olmasa... O hücre Deniz'in ölmesini engelledi ama onu

sessizce bitirdi. Nezarethaneden çıktığındaysa üç gün önce sahip olduğunu sandığı hayattan geriye hiçbir şey kalmamıştı. Müzik gitmişti.

Anlamsızlık bedeninden taşıp tüm algısını doldurduğunda artık o sadece bir posaydı. Bir zamanlar, varoluşu tüm coşkusuyla hissettiği bu bedende nefes almaya, yemeye, uyuyabildiği anlarda uyumaya devam eden bir posa. İlk defa müzik duymuyordu, tek bir nota bile yoktu. İçinde her şey solmuştu.

İçindeki boşluğun bir gün dünyayı değiştirecek bir şeye gebe olacağını bilmeden kızgın güneşin altında ince, uzun müzisyen parmakları, toprağın bereketini kutlarcasına çıkmış yabancı otları tek tek yolmaya devam ederken aklında tek bir düşünce vardı: Yalın ayak çalışmaktan dolayı kaynaklanan lanet olası yara daha ne kadar acıyabilirdi?

2. Can & Duru

Can, suratına yayılan mutluluğun tuhaf görüntüsünü umursamadan kafasını yasladı koltuğa. İşe gitmek üzere yoldaydı. Aracının lüks deri koltukları hissettiği bu duyguya yatak olmuşçasına kendini bıraktı. Gözleri, önünde uzanan yoldaydı ama aklı sadece Duru'da. Gözlerini de kapatıp beynine akan anlamsız görüntüleri kesti çünkü artık bu evrende sadece Duru vardı sanki. Duru'nun gülümsemesinin aralığında beliren güzel dişlerinin şekli, o gülümsemeyle şekillenen yanağındaki çıkıntı, güneş ışığıyla renk değiştiren saçları, şaşırdığında suratına, özellikle de gözlerinin içine yayılan ifade, o gözlerin orgazm yaşarkenki kısıklıkları, o gülümseyen ağzın sevişirkenki dolgun pembeliği, o pembeliği emmenin lezzeti, o beyaz tene ancak dokunulduğunda hissedilen pürüzsüzlükteki haz, o avuca sığmayacak büyüklükte dolgun ama büyük olmayan memelerin küçük, sivri uçlarının tahriki... Ona dokunabilmek, öpebilmek, etini avuçlayabilmek, içine girebilmek, hazla kıvranan vücudunu seyrebilmek...

Can neredeyse boşalmak üzereydi! Erkekliğinin sertliği öyle bir gerginlik vermişti ki, Ali'ye hemen eve geri dönmeleri gerektiğini telaşla haykırdı. Can'ın buyurmasıyla yolun ortasında aniden durmak zorunda kalan Ali, etrafındaki araçların küfürlü kornasına aldırış etmeden hemen arabayı döndürdü. Can'ın unuttuğu şeyin çok önemli olduğunu bilincinde bir saniye bile kaybetmeden araçları sollayarak malikâneye geri döndüler. Can Manay'ın polis merkezindeki tanıdıkları sayesinde paparazzileri uzaklaştırmak için verilen polis ekibinin yanından hızla geçerken elini kaldırarak her şeyin yolunda olduğunu işaret etmek zorunda hissetti Ali, daha önce hiç bu kadar acele etmemişti. Acele etmesinin çok önemli olduğunu, Can'ın unuttuğu şeye ulaşmasının acil olduğunu düşünerek vardı eve.

Can, arabadan inmeden çıkardığı ceketıyla ereksiyonunu gizleyerek fırladı araçtan, güvenliği hızla geçip kapıya vardı, içeri girer girmez durmaksızın ayakkabılarını fırlattı, salona çıkan merdivenlerde kravattan kurtuldu, yatak odasına uzanan koridor-da gömleğin düğmelerini yırtarcasına açtı. Duru'nun evde olduğunu, çıkmadığını biliyordu, emindi, çünkü kokusunu alıyordu. Yatak odasının kapısı aralıktı ve Can içindeki coşkuyu kontrol altına alarak yavaşça açtı kapıyı.

Duru, Can'ın ısrarıyla girdiği küvette gecenin tüm yorgunluğunu atarken kapıda dikilen Can'ı görünce şaşırmadı bile. Yarı çıplak, erekte, istekli, âşık Can Manay.

Can kendisine doğru huzurlu adımlar atarken Duru sakince kalktı küvetten, üzerinden akan suyun Can'ı çıldırtacağını bilerek. Bir kadını en tahrik eden şey erkeğin üzerinde yarattığı etkiydi. Ona hissettirdiği her duyguda kendini buldu Duru, kendi güzelliğinin aksini Can'ın gözlerinden gördü, Deniz'in uyuşmuş gözlerinde çok uzun zamandır göremediği kendini...

Duru'nun küvetten yükselen çıplak bedenine bakarken adımlarını durdurdu Can, bu anı diğerleri gibi aklına kazımak istiyordu. Duru'nun küvetten çıkması, havluya uzanıp acele etmeden